Dosarul nr. 4-224/2026
4-26008242-12-4-26012026

H O T Ă R Â R E
Î n n u m e l e l e g i i

31 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
Cu participarea:
Agentului constatator Ion Butucea
Reprezentantului victimei Vitalie Juncari
În lipsa:
Făptuitorului Constantin Muravschi

Examinând în şedinţă judiciară publică, la sediul instanţei, în limba de stat, cauza contravenţională privind învinuirea lui:

Muravschi Constantin, *****,

în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, instanţa

c o n s t a t ă:

La 26.01.2026, executorul judecătoresc Ion Butucea s-a adresat în instanţa de judecată cu demersul nominalizat privind examinarea procesului-verbal cu privire la constatarea contravenţiei nr. 072-253/24 din 20.01.2026 şi sancţionarea contravenientului Muravschi Constantin pentru neexecutarea intenţionată a documentului executoriu nr. ***** din 17.01.2023, emis de Judecătoria Orhei, sediul Central cu privire la încasarea de la Muravschi Constantin în beneficiul creditorului ***** a datoriei în mărime de 482 040 lei.

În şedinţă de judecată, agentul constatator – executorul judecătoresc Ion Butucea, a declarat că, în cadrul procedurii de executare are un titlu executoriu cu privire la încasarea sumei de bani în valoare de 482.040 MDL de la Muravaschi Constantin. Hotărârea judecătorească fiind din data de 17.01.2023, fiind pusă în executare în 01.04.2024. În cadrul procedurii de executare au fost interpelate conturile debitorului, s-a constatat că la conturile acestuia există mai bine de 10-11 interdicţii, are datorii de peste 10 milioane lei, acesta nu are bani are doar sechestre de sute de mii şi milioane de lei. Conform informaţiei privind veniturile şi proprietăţile debitorului s-a stabilit că acesta are venituri pe perioada anului 2025 mai bine de 150.000 MDL pe an, acesta *****. În cadrul procedurii de executare acesta s-a prezentat cu solicitarea ridicării interdicţiei la camerele de stat şi cu achiziţionarea unei cote părţi a unei întreprinderi la care i s-a comunicat refuzul de a-i elibera încheierea dată şi faptul că acesta dispune de un document la executare şi

din 2024 nu a achitat nici un leu în contul datoriei. În asemenea condiţii, a solicitat ca această cerere să fie anexată la materialele cauzei aşa cum aceasta a parvenit ulterior. La sunetele telefonice ale executorului judecătoresc mai răspunde dar cu diferite promisiuni nerealizabile. Salariul îl primeşte cash, de aceea executorul este în imposibilitate de a aplica sechestru pe contul de salariu. Mai mult decât atât, în cadrul procedurii de executare nu a fost prezentat nici contractul de muncă, nici declaraţiile privind veniturile sale ceea ce este obligat să facă prin prisma art. 44. În asemenea condiţii solicită aplicarea sancţiunii sub formă de amendă în mărime de 30 unităţi contravenţionale. Din acest titlu executoriu nu a fost executat nimic, până în prezent soldul rămâne acelaş.

În şedinţă de judecată, reprezentantul victimei Vitalie Juncari, a declarat că, susţine poziţia executorului judecătoresc, atrage atenţia asupra faptului că contravenientul (debitor) într-adevăr lucrează, întreţine familia, din informaţia pe care ei o au acesta are mai multe credite pe care le achită dar la ei nu. În toată această perioadă nu a achitat nici un leu.

În şedinţă de judecată, contravenientul Muravschi Constantin, nu s-a prezentat, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei, fapt confirmat prin avizul de recepţie (*f.d. 30*), şi nu au comunicat motivele neprezentării, iar în acest context, instanţa de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citaţiilor nu au fost semnalizate, din care considerente în temeiul art. 455 alin. (3) şi art. 382 din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa acestuia.

Concomitent, informaţii despre data locul şi ora şedinţei de judecată pe cauza dată au fost făcute publice şi pe site-ul oficial al instanţei de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ţinând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanţa de judecată a dispus, şi în baza art. 382 din Codul contravenţional al RM, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind materialele cauzei contravenţionale în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar admiterea demersului executorului judecătoresc Ion Butucea cu privire la recunoaşterea vinovăţiei contravenientului Muravschi Constantin de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravenţional.

Cu întâietate, instanţa reţine că, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional al RM.

În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul Contravenţional al RM, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

La fel, conform art. 421 din Codul contravenţional, contravenţiile menţionate la art. 318 şi 319 se constată de executorul judecătoresc, care este în drept să constate contravenţii şi să încheie procese verbale doar în circumscripţia camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care îşi are sediul biroul său, iar procesele verbale cu privire la contravenţii se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*a se*

vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

În asemenea situaţie, întru respectarea garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie cu nr. 072-253/24 din 20.01.2026, încheiat de către agentul constatator Ion Butucea.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma *„ad validitatem”,* cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Aşadar, instanţa de judecată reţine că, procesul-verbal a fost întocmit şi perfectat în absenţa făptuitorului, cu specificarea drepturilor şi obligaţiilor ale prevăzute de art. 384, 387 şi 448 din Codul contravenţional, precum şi decizia de remitere pentru examinare conform competenţei, cu informarea ulterioară.

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor în condiţiile neprezentării sale la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie. Subsecvent, din cercetarea actului menţionat, instanţa constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conţinutul actului fapta contravenţională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcţie de circumstanţele cauzei, consecinţele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

De asemenea, instanţa concretizează că, procesul-verbal cu privire la contravenţie cu nr. 072-253/24 din 20.01.2026, încheiat de către agentul constatator – executorul judecătoresc Ion Butucea este întocmit în absenţa făptuitorului, cu respectarea condiţiilor impuse de art. 443 alin. (6) din Codul contravenţional, adică certificat de cel puţin un martor asistent, fiind consemnate datele de identitate ale acestuia şi domiciliul său şi în privinţa căruia instanţa nu atestă nici un dubiu privind dezinteresul acestuia, care ar fi contrare prevederilor art. 388 alin. (8) din Codul contravenţional, potrivit cărora, în cazurile prevăzute de lege, agentul constatator este obligat să asigure participarea la acţiunile procesuale a persoanelor dezinteresate, cu capacitate de exerciţiu deplină (martori asistenţi), pentru a atesta prin semnătură caracterul veridic al faptelor consemnate.

În acelaşi timp, instanţa notează că agentul constatator a întreprins toate acţiunile necesare privind asigurarea prezenţei făptuitorului la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, iar în acest sens a fost asigurată citarea scrisă a lui Muravschi Constantin pentru data de 20.01.2026, la ora 10:00, în care este descris şi descifrat scopul prezenţei acestuia şi consecinţele neprezentării sale, soldate cu întocmirea eventuală a actului în absenţă, însă contravenientul a refuzat să primească citaţia, fapt confirmat prin (*f.d. 10*).

Tot aici, instanţa atestă că, făptuitorul a mai fost citat anterior de multiple ori la biroul agentului constatator pentru a participa la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, notificări care au fost recepţionate de făptuitor, acuzatul având astfel suficient timp pentru a-şi putea pregăti apărarea în acest sens, de a înainta obiecţii sau de depune demersuri şi solicita administrarea altor probe în argumentarea poziţiei sale, garanţii neglijate în mod tacit şi evident de către Muravschi Constantin, inclusiv la citarea sa în instanţa de judecată.

În acelaşi context, instanţa reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenţie, în sensul art. 442 Cod Contravenţional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenţie este necesar de a fi descrisă fapta, în aşa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

În aceste condiţii, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravenţional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie cu nr. 072-253/24 din 20.01.2026, încheiat de către agentul constatator, executorul judecătoresc Ion Butucea, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită legal în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal şi în aspectul substanţial al cauzei, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de

drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni împotriva Franţei, hotărârea din 7 septembrie 1999*).

În lumina celor relatate supra, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravenţional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă şi să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situaţia de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenţie nu corespunde modului de desfăşurare a evenimentelor, iar sarcina instanţei de judecată este de a respecta limita proporţionalităţii între scopul urmărit de autorităţile statului de a nu rămâne nesancţionate acţiunile antisociale prin impunerea unor condiţii imposibil de îndeplinit şi respectarea dreptului la apărare al persoanei sancţionate contravenţional.

În aceste condiţii, instanţa conchide că în rezultatul constatării respectării prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravenţional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta şi de a prezenta probe în apărarea sa, Muravschi Constantin nu şi-a exercitat acest drept, tratând cu indiferenţă acest caz, inclusiv prin neprezentarea sa în faţa agentului constatator şi chiar în şedinţă de judecată, motiv pentru care procesul verbal a fost întocmit în absenţa persoanei învinuite, iar procedura a fost constatată de instanţă ca fiind corectă şi legală.

În raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenţie.

La fel, instanţa reţine că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, a definit procesul verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul verbal cu privire la contravenţie se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie cu nr. 072-253/24 din 20.01.2026, face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia de fapt stabilită de către agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Pe lângă aceasta, instanţa apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanţa nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obţinute prin ilegalităţile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravenţional.

În această ordine de idei, instanţa remarcă că făptuitorul Muravschi Constantin a fost învinuit de comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, potrivit căruia, constituie contravenţie neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanţei de judecată.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată în procesul – verbal de contravenţie, în argumentarea acesteia, agentul constatator a mai prezentat următoarele probe, care au fost cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată şi anume:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie din 20.01.2026 (*f.d. 3-4*);
- informaţie despre debitor, fiţa personală (*f.d. 5-9*);
- citaţie (*f.d. 10-11*);
- borderou de plată (*f.d. 12*);
- citaţie (*f.d. 13*);
- proces-verbal de ieşire la faţa locului din 02.10.2024, potrivit căruia debitorul s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc Ion Butucea şi i-a fost înmânată citaţia pentru data de 15.10.2024 (*f.d. 14*);
- informaţie din banca centrală de date a cadastrului bunurilor imobile (*f.d. 15, 16*);
- comunicat informativ privind disponibilitatea în conturile bancare (*f.d. 17*);
- încheiere privind intentare a procedurii de executare nr. 072-253/24 din 01.04.2024 (*f.d. 18*);
- încheiere privind continuarea procedurii de executare nr. 072-253/24 din 19.04.2024 (*f.d. 19*);
- aviz de recepţie (*f.d. 20*);
- încheiere privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării nr. 072-253/24 din 01.04.2024 (*f.d. 21, 22*);
- cererea privind intentarea procedurii de executare (*f.d. 23*);
- titlul executoriu emis de către Judecătoria Orhei, sediul Central cu nr. ***** la 17.01.2023, prin care sa dispus încasarea de la debitorul Muravschi Constantin în beneficiul creditorului ***** a datoriei în mărime de 482 040 lei (*f.d. 24*).

Din probele administrate şi reţinute supra, instanţa de judecată a stabilit că, în privinţa lui Muravschi Constantin a fost eliberat documentului executoriu nr. ***** la 17.01.2023, emis de Judecătoria Orhei, sediul Central, prin care s-a dispus încasarea sumei de: 482 040 lei din contul său, în beneficiul creditorului *****.

Prin încheierea cu nr. 072-253/24 din 01.04.2024, emisă de executorul judecătoresc Ion Butucea a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr. ***** la 17.01.2023, emis de Judecătoria Orhei, sediul Central, şi s-a propus debitorului Muravschi Constantin executarea benevolă a documentului executoriu în termen de 15 zile şi a fost invitat la sediul executorului judecătoresc pentru a se comunica drepturile şi obligaţiile, precum şi modalitatea de executare, inclusiv în mod repetat de multiple ori, până la constatarea contravenţiei incriminate de agentul constatator, ce se confirmă prin citaţiile expediate şi avizele de recepţie, care atestă primirea acestora (*f.d. 18*).

De asemenea, prin încheierea executorului judecătoresc Ion Butucea s-au aplicat măsuri de asigurare a executării documentului executoriu, inclusiv fiind dispuse căutarea bunurilor debitorului, însă nu au fost obţinute anumite rezultate, debitorul nefiind angajat în câmpul muncii şi nefiind depistate alte bunuri mobile, după cum reiese din probele administrate de agentul

constatator în acest context. La fel, instanţa apreciază argumentele agentului constatator privind faptul posibilităţii de stingere a creanţei formate, care este una accesibilă în raport cu un salariu mediu pe economie stabilit la acel moment, inclusiv prin modalitatea ratelor, condiţie aprobată de către executorul judecătoresc, reieşind din susţinerile acestuia, iar mai mult, la caz nu se atestă alte impedimente pecuniare care într-adevăr ar fi pus în imposibilitate reală de a executa hotărârea judecătorească măcar parţial, pe când la caz, debitorul nu a acţionat în nici un mod pentru a încerca executarea actului judecătoresc definitiv.

În rezultat, instanţa are certitudine că executorul judecătoresc a efectuat toate acţiunile privind urmărirea debitorului, citarea acestuia şi a executat în mod diligent obligaţiile sale, fără atentarea la drepturile şi obligaţiilor părţilor, iar în acest sens, agentul constatator a motivat prin informaţia privind datele bancare ale făptuitorului, privind mijloacele de transport şi alte proprietăţi, datele acestuia în calitate de contribuabil, cât şi prin acordarea a priori a unui termen suficient de la intrarea în vigoare a titlului executoriu până la constatarea contravenţiei, de a stinge datoriile acumulate, însă nu au fost depistate bunuri susceptibile de aplicare a interdicţiilor şi făptuitorul nu a manifestat în nici un fel o bună-credinţă în vederea încercării cel puţin a executării hotărârii judecătoreşti, în perioada de timp de la 17.01.2023 până la 20.01.2026 sau cel mult să reacţioneze la solicitările executorului judecătoresc.

La fel, instanţa notează că acţiunile executorului judecătoresc au fost notificate debitorului în mod legal, autentic prin metodă scrisă, recepţionate de ultimul prin semnătură, ce denotă că Muravschi Constantin cunoaşte despre iniţierea procedurii de executare silită, despre existenţa unui document executoriu emis de instanţa de judecată, în temeiul unei hotărâri judecătoreşti şi suma necesară fiind accesibilă pentru a fi stinsă, inclusiv în părţi, manifestând o vădită intenţie de a realiza latura obiectivă a contravenţiei incriminate, adică din data iniţierii unei proceduri de executare până la constatarea contravenţiei de către agentul constatator, a trecut o perioadă de timp semnificativ mare, raportată la condiţiile cerute prin hotărârea instanţei de judecată şi la cuantumul valorii creanţei, care erau susceptibile de onorat din partea făptuitorului, tratând astfel cu indiferenţă şi cu sineîncredere atât notificările privind intentarea procedurii de executare şi somaţiile executorului judecătoresc, cât şi o hotărâre judecătorească definitivă, susceptibilă pentru executare.

Prin urmare, reieşind din circumstanţele stabilite, instanţa de judecată a constatat că, făptuitorul Muravschi Constantin intenţionat nu execută şi se eschivează de la executarea hotărârii judecătoreşti nr. ***** la 17.01.2023, emis de Judecătoria Orhei, sediul Central, iar procesul-verbal cu privire la contravenţie, a fost încheiat temeinic.

În acest sens, făptuitorul a înţeles esenţa acuzării aduse acestuia şi despre faptul încheierii procesului verbal cu privire la contravenţie pe semnele contravenţiei art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, a fost informat despre examinarea cauzei în faţa instanţei, însă nu şi-a manifestat interesul în soluţionarea propriei acuzaţii, iar instanţei de judecată nu i-au fost prezentate alte dovezi, care ar atesta imposibilitatea reală şi neintenţionată a executării de către debitor a documentului executoriu.

Totodată, instanţa de judecată menţionează că, în cazul în care debitorul cunoaşte despre necesitatea executării documentului executoriu, ultimul cu bună credinţă urmează să întreprindă măsuri sau acţiuni pentru executarea acestuia.

În acelaşi context, instanţa de judecată reţine că, Curtea Europeană s-a pronunţat în jurisprudenţa sa asupra aspectului obligativităţii hotărârii judecătoreşti, statuând că „dreptul la un tribunal, garantat de articolul 6 alin. (1) din Convenţie, ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, iar executarea unei hotărâri, a oricărei instanţe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces" în sensul articolului 6" (*a se vedea SC Ruxaudra Trading contra României sau Hornsby contra Greciei*).

În acest mod, statele au obligaţia pozitivă de a pune în aplicare un sistem eficient, atât în practică, cât şi în drept, care să asigure executarea hotărârilor definitive între persoanele de drept privat (*Fouklev împotriva Ucrainei, par. 84*) şi prin urmare, poate fi angajată responsabilitatea statului în cazul în care autorităţile publice implicate în procedurile de executare nu dau dovada de diligenţa cuvenită sau, mai mult, împiedică executarea hotărârii (*Fouklev împotriva Ucrainei, par. 67),* iar respectiv, măsurile adoptate de autorităţile naţionale în vederea executării trebuie să fie adecvate şi suficiente pentru a asigura executarea (Ruianu împotriva României, par. 66 – ţinând seama de obligaţiile ce le revin în calitate de depozitari ai forţei publice în materie de executare (par. 72-73), motiv pentru care, în accepţiunea instanţei, răspunderea contravenţională reprezintă o metodă legală a statului de a asigura respectarea dreptului oricărui justiţiabil de a beneficia de efectele unei hotărâri judecătoreşti definitive într-un termen rezonabil.

În continuare, cu referire la obiectul juridic special al contravenţiei prevăzute la art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, în varianta imputată lui Muravschi Constantin, îl formează relaţiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării intenţionate a unei hotărâri judecătoreşti.

În speţă, instanţa de judecată apreciază că Muravschi Constantin a atentat la relaţiile sociale cu privire la implementarea şi executarea actelor oficiale ale instanţelor judiciare din domeniul civil, prin faptul că nu a executat dispoziţiile expuse în hotărârea emisă de Judecătoria Orhei, sediul Central, la 17.01.2023, în cadrul cauzei nr. *****, definitivă şi executorie, care a fost comunicată făptuitorului în contextul procedurii de executare.

Latura obiectivă a contravenţiei în varianta imputată lui Muravschi Constantin se caracterizează prin fapta prejudiciabilă exprimată prin inacţiunea de neexecutarea dispoziţiilor stabilite prin hotărârea emisă de Judecătoria Orhei, sediul Central, la 17.01.2023, în cadrul cauzei nr. ***** şi eschivarea de la executarea acesteia, prin refuzul tacit de a se prezenta în faţa executorului judecătoresc sau de a restitui în fapt creanţa acumulată.

Astfel, instanţa a constatat în inacţiunile inculpatului fapta contravenţională comisă în modalitatea neexecutării intenţionate a dispoziţiilor unei hotărâri judecătoreşti, exprimată printr-un refuz expres de a se conforma acestor dispoziţii şi printr-o desconsiderare tacită a acestui act emis de o instanţă de judecată, or acesta s-a eschivat şi la onorarea parţială a actului dat.

Totodată, contravenţia prevăzută la art. 318 din Codul contravenţional este una formală, care se consideră consumată din momentul constatării faptei de către agentul constatator, prin ce se întregeşte latura obiectivă a componenţei de contravenţie.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că contravenţia incriminată este una intenţionată, iar conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul probelor administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea faptei de către făptuitorul Muravschi Constantin, după cum instanţa a constatat anterior.

De asemenea, instanţa explică motivul contravenţiei printr-o recalcitranţă şi/sau indolenţă faţă de imperativitatea legii şi a puterii actului judecătoresc în particular, ori făptuitorul exprimă în acest mod sentimente de orgoliu, aroganţă şi indiferenţă faţă de aceste obligaţii stabilite în hotărârea judecătorească.

Din punct de vedere al calităţii de subiect al contravenţiei, prin prisma art. 16 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii faptei a atins vârsta de 18 ani, iar la caz, făptuitorul a fost identificat prin extrasele din Registrul de Stat al Populaţiei, fiind născut la 16.08.1982 şi astfel întruneşte semnele subiectului contravenţiei incriminate.

De asemenea, contravenţia nu prevede un subiect special, însă reieşind din câmpul de aplicabilitate al laturii obiective, instanţa relevă că poate fi atras la răspundere doar persoana nominalizată în dispozitivul hotărârii şi obligată spre executare, care în speţă este reprezentată de făptuitorul Muravschi Constantin.

Sub acest aspect, instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate, iar făptuitorului Muravschi Constantin i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, fiind citat legal cu data, ora şi locul şedinţei de judecată, dar care a opinat spre a nu se prezenta şi denotă că la caz, nu s-a reuşit combaterea prezumţiei de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenţie şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute în art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, pentru ce Muravschi Constantin va fi recunoscut vinovat.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenţia incriminată, instanţa reţine următoarele.

În acest context, instanţa precizează că pentru fapta săvârşită, făptuitorul poate fi sancţionat cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale.

Consecutiv, potrivit art. 34 alin. (1) şi (2) din Codul contravenţional, instanţa notează că amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică persoanelor fizice de la una la 1500 de unităţi

convenţionale în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod, iar o unitate convenţională este egală cu 50 lei.

Concomitent, instanţa statuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile Codului contravenţional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancţiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârşirii altor fapte contravenţionale. A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

La fel, la adoptarea sancţiunii aplicabile se vor lua în considerare şi criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravenţional, şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârşite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele atenuante şi agravante.

Astfel, ţinând cont de atitudinea făptuitorului, care nu şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă, împrejurările săvârşirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi în şedinţă de judecată, precum şi necesitatea executării obligaţiilor stabilite prin hotărârea judecătorească, care sunt la fel de ordin pecuniar, precum şi nu se atestă la materialele cauzei alte antecedente penale sau contravenţionale, rezultă ca în cauză dată, în defavoarea făptuitorului sau în favoarea acestuia nu au fost stabilite circumstanţe agravante sau atenuante în ordinea prevederilor art. 42 din Codul contravenţional.

Concomitent, instanţa de judecată evidenţiază, că orice sancţiune juridică, inclusiv cea contravenţională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancţiunea maximă, or pedepsele juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate, la fel cum se identifică din conţinutul art. 32 alin. (1) din Codul contravenţional.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată instanţa consideră că în privinţa lui Muravschi Constantin poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai

redus de severitate şi la limita minimă a acesteia, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, iar la caz nu se atestă prezenţa unor circumstanţe agravante şi prin urmare va opta pentru aplicarea unei pedepse cu amendă în cuantumul minim de 30 de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1500 lei.

De asemenea, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu prevederile art. 34, 395, 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Muravschi Constantin se recunoaşte vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional şi în baza acestei *Legi,* i se aplică sancţiunea sub formă de amendă în mărime de ***30 (treizeci) de unităţi convenţionale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 1500 (una mie cinci sute) lei MD.***

Se explică lui ***Muravschi Constantin*** că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,
Judecător Lilia Lupaşco